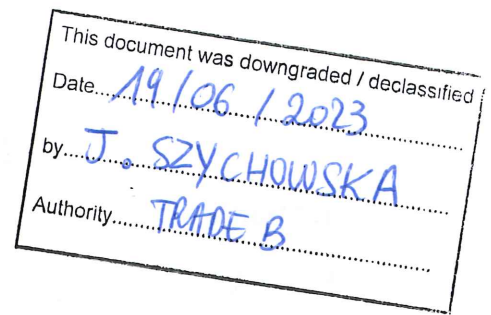

~~RESTREINT UE~~

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 18.7.2012
COM(2012) 390 final

Priporočilo

SKLEP SVETA

**o odobritvi začetka pogajanj o sporazumu o prosti trgovini med Evropsko unijo in
Japonsko**

{SWD(2012) 209 final}
{SWD(2012) 210 final}

SL

SL

~~RESTREINT UE~~

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. Ozadje

Evropska unija in Japonska si delita veliko političnih in gospodarskih interesov na podlagi skupnih vrednot: demokracije, vladavine prava in univerzalnih človekovih pravic. EU in Japonska pri reševanju mednarodnih težav dajeta prednost večstranskim pristopom, ki temeljijo na pravilih. Prizadevata si biti konstruktivna globalna akterja, ki pozitivno prispevata k miru in varnosti ter rešujeta svetovne izzive, kot so trajnostni razvoj, izkoreninjenje revščine in podnebne spremembe. V evropski varnostni strategiji (2003) je bila Japonska priznana kot eden od strateških partnerjev EU.

Kar zadeva dvostranske gospodarske odnose sta EU in Japonska visoko razviti gospodarstvi in pomembna svetovna trgovca in vlagatelj. Skupaj ustvarjata več kot tretjino svetovnega BDP. Obe gospodarstvi se srečujeta s skupnimi izzivi, na primer z vse večjo konkurenčnostjo in produktivnostjo hitro rastočih trgov, ki spreminjajo tradicionalne svetovne trgovinske tokove. Za oba partnerja so pomembni dvostranski trgovinski odnosi. Leta 2011 je bila EU tretja največja trgovinska partnerica Japonske z 11,1 % blagovne menjave, medtem ko je bila Japonska sedma največja trgovinska partnerica EU s 3,6 % skupne blagovne menjave EU.

Odnosi med EU in Japonsko so se stalno razvijali v okviru **skupne deklaracije iz leta 1991 in akcijskega načrta EU-Japonska „Oblikujmo skupno prihodnost“ iz leta 2001**, ki je bil sprejet za obdobje deset let. Poleg tega sta v tem času EU in Japonska sklenili več dvostranskih sektorskih sporazumov na določenih področjih politike.

V sporočilu Trgovina, rast in svetovne zadeve iz leta 2010 velja Japonska za strateško trgovinsko partnerico, pri čemer je poudarjeno, da je zmožnost Japonske, da obravnava regulativne ovire za trgovino z blagom, storitvami, naložbe in javna naročila, ključni pogoj za tesnejše gospodarsko zbliževanje med EU in Japonsko.

EU in Japonska sta zaradi skupnih interesov in neizkoriščenih možnosti morali dejavno premisliti, kako bi okrepili dvostransko partnerstvo. Na srečanju na vrhu EU-Japonska leta 2010 je bila ustanovljena skupna skupina na visoki ravni (v nadaljnjem besedilu: skupina JHLG) z mandatom, da predlaga pot naprej za „splošno izboljšanje vseh vidikov odnosov med EU in Japonsko ter opredelitev okvira za njihovo izvajanje“.

V zvezi s sodelovanjem na področju trgovine in naložb je skupina JHLG preučila več trgovinskih vprašanj, ki so v interesu obeh strani, vključno s tarifami, netarifnimi ovirami, storitvami, naložbami, konkurenco, pravicami intelektualne lastnine in javnimi naročili. Glavne skupne ugotovitve skupine JHLG so, da se bodo s sprostitev trgovine prek odprave tarif in zmanjšanja netarifnih ovir okrepili trgovina, BDP ter blaginja v EU in na Japonskem ter da bo večina koristi trgovinskih pogajanj posledica odprave netarifnih ovir. Te ugotovitve je podprla ocena učinka, ki jo je izvedla vzporedno Komisija in ki je poudarila, da zainteresirane strani podpirajo okrepitev trgovinskih vezi med EU in Japonsko v obliki celovitega in ambicioznega sporazuma o prosti trgovini, ki bi prinesel znatne koristi z vidika povečanja BDP, izvoza, zaposlovanja in plač.

V poročilu o oceni učinka je bilo ugotovljeno, da bi ambiciozen sporazum o prosti trgovini, ki bi delno obravnaval netarifne ovire, lahko imel znaten pozitiven učinek na obe gospodarstvi:

BDP EU bi se povišal za 0,3 %–0,8 %, BDP Japonske pa za 0,3 %–0,7 %. Podobno bi se izvoz EU na Japonsko lahko povečal za 22,6 %–32,7 %, izvoz Japonske v EU pa bi se lahko povečal za 17,1 %–23,5 %.

Skupina JHLG je poudarila, da mora biti nadgradnja odnosov uravnotežena in celovita, ter opredelila vrsto možnosti za izboljšanje dvostranskih odnosov, vključno s pogajanjem o sporazumu o prosti trgovini. EU je poudarila, da so pogajanja o sporazumu o prosti trgovini možna samo, če potekajo vzporedno z okvirnim sporazumom, ki zajema politično, globalno in drugo sektorsko sodelovanje, ter da morata biti ta dva sporazuma povezana.

Na podlagi dela skupine JHLG se je na srečanju na vrhu leta 2011 začel proces vzporednih pogajanj za:

- *poglobljen in celovit sporazum o prosti trgovini/sporazum o gospodarskem partnerstvu, ki bi obravnaval vsa vprašanja v interesu obeh strani, vključno s tarifami, netarifnimi ukrepi, storitvami, naložbami, pravicami intelektualne lastnine, konkurenco in javnimi naročili, ter*
- *zavezujoč sporazum, ki celovito zajema politično, globalno in drugo sektorsko sodelovanje in ga podpira skupna zaveza temeljnim vrednotam in načelom.*

V ta namen sta se obe strani na srečanju na vrhu odločili, da začneta pogovore za opredelitev obsega in stopnje ambicioznosti obeh pogajanj. Navedeno je bilo, da bo Evropska komisija zaprosila za potrebno pooblastilo za začetek pogajanj o sporazumih na podlagi uspešne predhodne študije.

Za oba sporazuma je bilo organiziranih več krogov pripravljanih razprav, da bi se opredelila obseg uporabe in stopnja ambicioznosti morebitnih prihodnjih sporazumov. Evropska komisija, ki se je posvetovala z Odborom Sveta za trgovinsko politiko, in japonska vlada sta si prizadevali opredeliti področja uporabe poglobljenega in celovitega sporazuma o prosti trgovini med EU in Japonsko.

Vzporedno je bilo Svetu predloženo ločeno priporočilo za odobritev začetka pogajanj o okvirnem sporazumu.

2. Narava in področje uporabe sporazuma o prosti trgovini

Sporazum bi omogočal progresivno in vzajemno liberalizacijo blagovne menjave in trgovine s storitvami, naložb ter predpisov v zvezi s trgovino. Sporazum bo velikopotezen in bo presegal obstoječe obveznosti v okviru STO.

Sporazum bo moral vključevati obveznosti za subjekte na podcentralni ravni, da bo veljal za uravnoteženega in gospodarsko privlačnega za EU.

Sporazum o prosti trgovini in okvirni sporazum, pogajanja o katerem bi potekala vzporedno, bi morala biti jasno zakonsko in institucionalno povezana, za upravljanje sporazumov pa mora obstajati usklajen institucionalni okvir.

3. Priprava osnutkov pogajalskih smernic

Zaradi priprave pogajalskih smernic so vnaprej potekala posvetovanja z državami članicami in civilno družbo v okviru ocene učinka, ki jo je izvedla Komisija, ter prek dela skupine JHLG in ugotovitev predhodne študije EU-Japonska.

4. Postopki

Cilj je zaključiti ta pogajanja najpozneje dve leti in pol po njihovem dejanskem začetku. V skladu z običajno prakso bo Komisija vodila pogajanja in državam članicam v ustreznih odborih Sveta redno poročala o napredku pogajanj ter obveščala Evropski parlament.

Komisija Svetu priporoča:

- naj sprejme priloženi sklep, s čimer Komisijo pooblasti za pogajanja v imenu Evropske unije o sporazumu o prosti trgovini med Evropsko unijo in Japonsko;
- naj izda pogajalske smernice, priložene k navedenemu sklepu;
- naj imenuje poseben odbor, predviden v členu 207 PDEU, ki bo Komisiji pomagal pri tej nalogi.

Priporočilo

SKLEP SVETA

**o odobritvi začetka pogajanj o sporazumu o prosti trgovini med Evropsko unijo in
Japonsko**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 218(3) in (4) Pogodbe,

ob upoštevanju priporočila Evropske komisije,

ob upoštevanju, da bi bilo treba začeti pogajanja za sklenitev sporazuma o prosti trgovini z
Japonsko –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Komisija je pooblaščen, da v imenu Unije začne pogajanja z Japonsko o sporazumu o prosti
trgovini.

Člen 2

Pogajalske smernice so določene v Prilogi.

Člen 3

Pogajanja potekajo ob posvetovanju z Odborom za trgovinsko politiko.

Člen 4

Ta sklep je naslovljen na Komisijo.

V Bruslju,

*Za Svet
Predsednik*

PRILOGA

**SMERNICE ZA POGAJANJA O SPORAZUMU O PROSTI TRGOVINI MED
EVROPSKO UNIJO IN JAPONSKO**

A. NARAVA IN PODROČJE UPORABE SPORAZUMA

1. Sporazum bi moral vsebovati samo določbe o trgovini in z njo povezanih področjih, ki se bodo uporabljale med pogodbenicama.
2. Sporazum bi moral biti celovit, uravnotežen in povsem usklajen s pravili in obveznostmi Svetovne trgovinske organizacije (STO). Pogajanja bodo potekala in se zaključila ob ustreznem upoštevanju obveznosti v okviru STO.
3. Sporazum bi omogočal progresivno in vzajemno liberalizacijo blagovne menjave in trgovine s storitvami, naložb ter predpisov v zvezi s trgovino.
4. Sporazum bi moral vključevati obveznosti na področjih, za katera so pristojni organi in subjekti na podcentralni ravni obeh pogodbenic.

B. PREDLAGANA VSEBINA SPORAZUMA

PREAMBULA IN SPLOŠNA NAČELA

5. Preambula bi morala potrditi, da partnerstvo z Japonsko temelji na skupnih načelih in vrednotah iz skupne deklaracije iz leta 1991 in akcijskega načrta iz leta 2001 (akcijski načrt EU-Japonska iz leta 2001 „Oblikujmo skupno prihodnost“) ter poznejših deklaracij in akcijskih načrtov, ki so jima sledili. Med drugim se bo sklicevala na:
 - načela in cilje zunanjega delovanja Unije;
 - zavezo pogodbenic za trajnostni razvoj in prispevek mednarodne trgovine h gospodarski, socialni in okoljski razsežnosti trajnostnega razvoja, vključno z gospodarskim razvojem, polno in produktivno zaposlenostjo, dostojno zaposlitvijo za vse ter varstvom in ohranjanjem okolja in naravnih virov;
 - zavezo pogodbenic za sklenitev sporazuma, ki bo popolnoma usklajen z njunimi pravicami in obveznostmi, ki jima jih nalaga STO;
 - pravico pogodbenic do sprejemanja ukrepov, potrebnih za doseganje splošno priznanih ciljev javne politike na podlagi ravni varstva, ki jo štejeta za ustrezno, če taki ukrepi niso način za neupravičeno diskriminacijo ali prikrito omejevanje mednarodne trgovine;

- cilj, da bo sporazum ustvaril novo ozračje za gospodarske odnose med pogodbenicama in zlasti za razvoj trgovine in naložb;
- skupni cilj pogodbenic, da bosta upoštevali posebne izzive, s katerimi se med prispevanjem k razvoju trgovine in naložb srečujejo mala in srednja podjetja;
- zavezo pogodbenic, da bosta komunicirali z vsemi ustreznimi zainteresiranimi stranmi, vključno z zasebnim sektorjem in organizacijami civilne družbe.

1. CILJI

6. Sporazum bi moral kot skupen cilj potrditi progresivno in vzajemno obsežno liberalizacijo celotne blagovne menjave in trgovine s storitvami ter liberalizacijo ustanavljanja, popolnoma usklajeno s pravili STO, zlasti členoma XXIV GATT in V GATS.
7. Sporazum bi moral potrditi, da je trajnostni razvoj vseobsegajoč cilj pogodbenic ter da bosta ti skušali zagotoviti in olajšati upoštevanje mednarodnih okoljskih in socialnih sporazumov in standardov. Sporazum bi moral potrditi, da pogodbenici ne spodbujata trgovine ali neposrednih tujih naložb niti z manj strogo domačo okoljsko in delovnopravno zakonodajo ter zakonodajo na področju varnosti in zdravja pri delu ter standardi niti z zniževanjem temeljnih delovnih standardov ali zakonov, namenjenih varovanju in spodbujanju kulturne raznolikosti.

2. BLAGOVNA MENJAVA

8. Uvozne in izvozne carinske dajatve

Cilj sporazuma bi morala biti odprava uvoznih carinskih dajatev na vse blago s poreklom iz druge pogodbenice. Ob začetku veljavnosti sporazuma bi morala biti odpravljena večina tarifnih postavk. Število občutljivih izdelkov, za katera bodo veljala prehodna obdobja, ki načeloma ne bodo presegala 7 let, bi moralo biti čim bolj omejeno.

Pogajanja o tarifnih znižanjih bi morala potekati na podlagi dajatev, ki jih EU uporablja *erga omnes* na dan začetka pogajanj, in dajatev, ki jih Japonska uporablja *erga omnes* na dan začetka pogajanj. Pogodbenici bi se morali strinjati, da na pogajanjih ne bosta upoštevali nobenih zvišanj tarifnih dajatev s prvim dnem začetka pogajanj. Sporazum bi moral določiti, da se kar največje število obveznosti za popolno liberalizacijo, ki bo vključevala okoljsko blago in storitve, sprejme na začetku. Sporazum bi moral biti dosleden glede ugodnosti, ki jih je Japonska dodelila na pogajanjih z drugimi večjimi trgovinskimi partnerji.

Vse izvozne carinske dajatve ali davki ali vsi ukrepi z enakovrednim učinkom bi morali biti prepovedani in ne bi se smeli uvesti nobeni novi.

9. Uvozne in izvozne omejitve

Sporazum bi moral onemogočiti vsako prepoved ali omejitev trgovine med pogodbenicama, ki je ne upravičujejo v nadaljnjem besedilu določene splošne izjeme, in bi moral vsebovati napredne norme za izdajanje uvoznih in izvoznih dovoljenj.

10. Netarifne ovire

Kadar bi bilo primerno za doseganje ciljev sporazuma in izboljšanje dostopa do trga v večjem obsegu, kot ga omogočajo horizontalni predpisi, bi moral sporazum vključevati posebne določbe v ključnih sektorjih, ki jih opredelita pogodbenici, za odpravo obstoječih netarifnih ovir in za preprečitev pojava novih netarifnih ovir. Prav tako bi moral predvideti mehanizem mediacije za obravnavo posebnih vprašanj v zvezi z netarifnimi ovirami. Poleg tega bosta pogodbenici v zvezi z avtomobilskim sektorjem sprejeli potrebne pravilnike UN/ECE, da se zagotovi, da se motorna vozila, deli, sistemi in sestavni deli s poreklom z ene strani sprejmejo na trgu druge strani brez dodatnih zahtev glede preskušanja, certificiranja ali označevanja. Certifikat o skladnosti, ki ga izda izvozna stran, bo zlasti veljal za zadosten dokaz homologacije.

Vprašanja, ki zahtevajo posebno pozornost, so med drugim vprašanja z vzorčnega seznama netarifnih ovir, priloženega skupnemu poročilu predhodne študije trgovinskih in gospodarskih zadev med EU in Japonsko.

Sporazum predvideva jasno sočasnost vzajemne odprave uvoznih dajatev Evropske unije in odprave netarifnih ovir na Japonskem.

11. Pravila o poreklu

Sporazumu bi moral biti priložen protokol, ki bi določal pravila o poreklu in omogočal upravno sodelovanje. Protokol bi moral upoštevati interese proizvajalcev Evropske unije.

12. Ukrepi proti goljufijam

V sporazumu bi morala klavzula o okrepljenem upravnem sodelovanju določati postopke in ustrezne ukrepe, ki bi jih pogodbenici lahko sprejeli pri ugotovljenem pomanjkljivem upravnem sodelovanju pri carinskih zadevah, nepravilnostih ali goljufijah.

13. Obvladovanje upravnih napak

Vključiti je treba tudi določbe za skupno preučitev možnosti za sprejetje ustreznih ukrepov pri napakah, ki jih zagrešijo pristojni organi med uporabo preferencialnih pravil o poreklu.

14. Tehnični predpisi, standardi in postopki za oceno skladnosti

Sporazum bi poleg tega, da bi ponovno potrdil obveznosti pogodbenic iz Sporazuma STO o tehničnih ovirah v trgovini, moral vsebovati tudi splošna načela (kot so

sorazmernost, odsotnost neupravičenih omejitev, nediskriminacija) ter določbe, ki temeljijo na pravilih STO in jih dopolnjujejo, da bi se med drugim povečala preglednost, spodbujala dobra regulatorna praksa, iskala združljivost in konvergenca tehničnih predpisov na podlagi mednarodnih standardov, racionalizirale zahteve za testiranje in certificiranje, na primer z uporabo pristopa k oceni skladnosti na podlagi tveganj (vključno z uporabo samocertificiranja v sektorjih, kjer je to mogoče in primerno) ter s spodbujanjem uporabe akreditacije. Namen sporazuma bi moral biti tudi izboljšanje obveščanja uvoznikov in izvoznikov.

Pogajanja bi morala preučiti možnost nadaljnjega sodelovanja na področju standardov, tehničnih predpisov in postopkov za oceno skladnosti.

Pregledati bi se moralo uresničevanje obstoječega sporazuma o vzajemnem priznavanju, da se izboljša njegovo izvajanje in zagotovi učinkovitejše sodelovanje. Sporazum o vzajemnem priznavanju bi se lahko spremenil, da bi se poenostavili njegovo upravljanje in postopki ter da bi se razširil z vidika izdelkov, zahtev in postopkov za oceno skladnosti.

15. Sanitarni in fitosanitarni ukrepi

Pogajanja bi morala slediti določbam pogajalskih smernic, ki jih je Svet sprejel 20. februarja 1995 (dokument Sveta 4976/95). Poleg tega se bo sporazum skliceval na številna splošna načela Sporazuma STO o uporabi sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov, med drugim na načela glede sorazmernosti, neupravičenih zamud, preglednosti in nediskriminacije, ki jih bosta pogodbenici uporabljali pri medsebojnem trgovanju, da se olajša dostop do njunih trgov ob varovanju javnega zdravja ter zdravja živali in rastlin.

Sporazum bi moral predvideti mehanizem za preprečevanje in odpravo nepotrebnih trgovinskih ovir ter netežavno in učinkovito uporabo sanitarnih in fitosanitarnih pravil z izboljšanjem preglednosti ter zagotavljanjem gotovosti in usklajenosti pri uporabi sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov. Sporazum bi zlasti moral minimizirati negativne učinke sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov z regulativnim sodelovanjem in krepitvijo zaupanja v sanitarne in fitosanitarne ukrepe, ki se uporabljajo v trgovini, na vprašanja, kot so na primer predhodni sezname obratov za proizvodnjo hrane, potrditev, da sta pogodbenici prosti bolezni in okužb, ter priznanje načela regionalizacije za bolezni živali in rastlin ob ohranitvi bistvenih minimalnih kontrol na zunanjih mejah. Sporazum bi prav tako moral predvideti ustrezne ureditve za obravnavo vprašanj glede dostopa do trga ter za olajšanje reševanja nesoglasij. Dobro počutje živali bi moralo soditi v področje uporabe sporazuma.

16. Splošne izjeme

Sporazum bi moral vključevati klavzulo o splošnih izjemah na podlagi členov XX in XXI GATT.

17. Zaščitni ukrepi

Zaradi čim boljše izrabe obveznosti za liberalizacijo lahko sporazum vsebuje dvostransko zaščitno klavzulo, s katero lahko katera koli pogodbenica ponovno uvede dajatve za države z največjimi ugodnostmi, kadar povečan uvoz proizvoda iz druge pogodbenice povzroča ali bi lahko povzročil znatno škodo domači industriji.

18. Protidampinški in izravnalni ukrepi

Sporazum bi moral vključevati klavzulo o protidampinških in izravnalnih ukrepih, ki zagotavljajo, da lahko katera koli pogodbenica uvede ustrezne ukrepe proti dampu in/ali subvencijam, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, v skladu s Sporazumom STO o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini iz leta 1994 ali Sporazuma STO o subvencijah in izravnalnih ukrepih. Sporazum bi moral vključevati tudi obveznosti, ki presegajo pravila STO na tem področju, v skladu s pravili EU in predhodnimi sporazumi (npr. preverjanje javnega interesa, pravilo o nižji dajatvi in dodatna posvetovanja).

3. TRGOVINA S STORITVAMI, USTANAVLJANJE IN ZAŠČITA NALOŽB

Trgovina s storitvami in ustanavljanje

19. Sporazum bi moral določati progresivno in vzajemno liberalizacijo pravice do ustanavljanja v vseh gospodarskih sektorjih in trgovine s storitvami, da se zagotovi najvišja stopnja dostopnosti trga skladno z ustreznimi pravili STO, zlasti s členom V GATS. To ne bi smelo posegati v možno izključitev omejenega števila storitvenih sektorjev iz obveznosti za liberalizacijo. To poglavje se ne bi smelo nanašati na avdiovizualne storitve. Pogajanja bi lahko temeljila na uporabi pristopa negativnega seznama.

Storitve, opravljene pri izvajanju vladnih pooblasti, kot so opredeljene v členu I.3 GATS, ne bi smele biti del teh pogajanj.

20. Pogodbenici bi se morali dogovoriti o vzpostavitvi okvira za ustanavljanje, ki bo temeljil na načelih preglednosti, nediskriminacije, dostopnosti trga in stabilnosti.

V tem okviru bi se pogodbenici morali dogovoriti, da bosta družbam, hčerinskim družbam ali podružnicam druge pogodbenice pri ustanavljanju na svojem ozemlju zagotovili obravnavo, ki ne bo manj ugodna od tiste, ki velja za njune družbe, hčerinske družbe ali podružnice, ter pri tem upoštevali občutljivo naravo nekaterih sektorjev.

21. Pogajanja bi morala obravnavati ovire za dostop do trga ter omejitve nacionalne obravnave v vseh gospodarskih sektorjih in načinih ponudbe ob ustreznem upoštevanju občutljive narave nekaterih sektorjev; njihov cilj bi morala biti tudi uvedba regulatornih norm, potrebnih za krepitev in olajševanje trgovine. Sporazum bi moral vzpostaviti potreben okvir za pogajanja o sporazumih, ki bi zagotavljali vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij.

22. Pri čezmejnem zagotavljanju storitev in ustanavljanju bi vlagateljem in ponudnikom storitev iz EU morala biti zagotovljena vsaj enaka obravnava kot vlagateljem in ponudnikom storitev iz tretjih držav.
23. Sporazum ne bi smel preprečiti uveljavljanja izjem glede zagotavljanja storitev, upravičenih v okviru ustreznih pravil STO (členov XIV in XIVa GATS). Poleg tega bi morala Komisija zagotoviti, da nobena določba iz sporazuma pogodbenicam ne preprečuje uporabe njihovih nacionalnih zakonov, predpisov in zahtev v zvezi z vstopom in bivanjem, zaposlovanjem in delovnimi pogoji, pod pogojem da pri tem ne razveljavijo ali omejijo koristi, ki jih zagotavlja sporazum.

Zaščita naložb

24. Cilj: ustrezne določbe sporazuma bi morale:
- zagotoviti najvišjo možno raven pravnega varstva in varnosti za evropske vlagatelje na Japonskem,
 - zagotoviti spodbujanje evropskih standardov zaščite, ki bi morali izboljšati privlačnost Evrope za tuje naložbe,
 - zagotoviti enake konkurenčne pogoje za vlagatelje na Japonskem in v EU,
 - graditi na izkušnjah in najboljših praksah držav članic glede njihovih dvostranskih sporazumov o naložbah,
 - in ne bi smele posegati v pravico EU in držav članic, da v skladu s svojimi pristojnostmi sprejemajo in izvajajo ukrepe, potrebne za nediskriminacijsko doseganje splošno priznanih ciljev javne politike, na primer v zvezi s socialno varnostjo, okoljem, varnostjo, zdravjem in varstvom ljudi. Sporazum bi moral spoštovati politike EU in njenih držav članic za spodbujanje in varovanje kulturne raznolikosti.
25. **Področje uporabe:** poglavje sporazuma o zaščiti naložb bi moralo zajemati širok krog vlagateljev in njihovih naložb, vključno s pravicami intelektualne lastnine, če je bila naložba izvedena pred začetkom veljavnosti sporazuma ali po njem.
26. **Standardi obravnave:** pogajanja bi morala težiti k vključitvi zlasti, vendar ne izključno, naslednjih standardov obravnave in pravil:
- a) pravična in enakopravna obravnava, vključno s prepovedjo nerazumnih, samovoljnih ali diskriminacijskih ukrepov,
 - b) brezpogojna nacionalna obravnava,
 - c) brezpogojna obravnava po načelu države z največjimi ugodnostmi,
 - d) zaščita pred neposredno in posredno razlastitvijo, vključno s pravico do hitrega, ustreznega in učinkovitega nadomestila,

- e) celovita zaščita in varnost vlagateljev in naložb,
 - f) druge določbe za učinkovito zaščito, kot je „krovna klavzula“,
 - g) prosti pretok kapitalskih sredstev in plačil vlagateljev,
 - h) pravila v zvezi s subrogacijo.
27. **Izvrševanje:** sporazum bi moral zagotoviti učinkovit in sodoben mehanizem za reševanje sporov med vlagateljem in državo. Reševanje sporov med državami bi moralo biti vključeno, vendar ne bi smelo posegati v pravico vlagateljev, da se obrnejo na mehanizme za reševanje sporov med vlagateljem in državo. Sporazum bi vlagateljem moral zagotoviti vrsto arbitražnih forumov, kot so trenutno na voljo v okviru dvostranskih sporazumov držav članic o naložbah.
28. **Povezava z drugimi deli sporazuma:** zaščita naložb bi morala biti v ločenem poglavju in ne v povezavi z obveznostmi glede dostopa do trga iz drugega dela sporazuma. Te obveznosti glede dostopa do trga lahko po potrebi vključujejo pravila o zahtevah glede učinkovitosti.
29. Vsi organi in subjekti na podcentralni ravni (na primer province ali občine) bi morali učinkovito izpolnjevati določbe iz poglavja o zaščiti naložb tega sporazuma.

4. JAVNA NAROČILA

30. Cilj sporazuma bi moral biti, da bi pri dopolnjevanju izida pogajanj o revidiranem sporazumu o vladnih naročilih vključeval čim več področij (naročniki, sektorji, pragovi, pogodbe za izvajanje storitev, vključno zlasti z javno gradnjo). Sporazum bi moral predvideti izboljšani vzajemni dostop do trgov javnih naročil na vseh upravnih ravneh (nacionalni, regionalni in lokalni) v klasičnem sektorju in na področju komunalne infrastrukture, da se zajamejo ustrezna podjetja s tega področja, ter zagotavljati obravnavo, ki ne bo manj ugodna od obravnave domačih ponudnikov. Sporazum bi moral vključevati tudi pravila in norme za obravnavo netarifnih ovir, ki imajo negativen učinek na vsak drug trg javnih naročil, vključno s tistimi, ki se uporabljajo za postopke oddaje javnega naročila, tehnične specifikacije, postopke pravnega varstva in obstoječe izjeme, da bi racionalizirali, poenostavili in povečali preglednost postopkov ter povečali dostop do trga. Posebno pozornost je treba nameniti nediskriminaciji in vzajemnemu odprtju javnih naročil v sektorjih železniškega prometa, mestnega železniškega prometa in mestnega prevoza v skladu z dogovorom med EU in Japonsko 15. decembra 2011 ob robu pogajanj o sporazumu o vladnih naročilih.

5. TRGOVINA IN KONKURENCA

31. Sporazum bi moral vključevati določbe o konkurenci, ki obravnavajo pravila o konkurenci in njihovo uveljavljanje.

32. Sporazum bi moral vključevati določbe o državni pomoči. Poleg tega bi moral obravnavati državne monopole, državna podjetja ter podjetja s posebnimi in ekskluzivnimi pravicami.
33. Sporazum bi moral vključevati zavezo obeh pogodbenic, da bosta vzdrževali celovito zakonodajo in organ za učinkovito uveljavljanje te zakonodaje na pregleden in nediskriminacijski način.

6. PRAVICE INTELEKTUALNE LASTNINE

34. Sporazum bi moral vključevati pravila za zagotavljanje učinkovite in ustrezne zaščite in uveljavljanje pravic intelektualne lastnine ter dopolnjevati in nadgrajevati sporazum o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine. Obravnavati bi moral teme, kot so avtorske in sorodne pravice, blagovne znamke, geografske označbe, industrijski vzorci in modeli, izdelki, povezani s patenti, odgovornost ponudnikov internetnih storitev in kazenski pregon, vključno z ukrepi na meji. Sporazum bi moral vsebovati določbe o geografskih označbah, ki zagotavljajo visoko raven zaščite na podlagi člena 23 sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine za kmetijske izdelke (vina, žgane pijače in živila), ter o izvajanju take zaščite za posamezne geografske označbe. Sporazum bi moral predvideti sodelovanje med EU in Japonsko na področju intelektualne lastnine, vključno v okviru rednega dialoga o pravicah intelektualne lastnine, za spodbujanje izmenjave informacij o zadevnih pravnih okvirih in napredku glede zakonodaje, za spodbujanje izmenjave izkušenj pri kazenskem pregonu, dejavnostih za ozaveščanje in posvetovanje v zvezi s tretjimi državami ter za podporo izvajanja obveznosti iz sporazuma.

7. PRETOK KAPITALA IN PLAČILA

35. Sporazum bi si moral prizadevati za popolno liberalizacijo tekočih plačil in pretoka kapitala ter vključevati klavzulo o zamrznitvi. Vsebovati bi moral določbe o izjemah (npr. v primeru resnih težav monetarne politike in politike menjalnega tečaja ali bonitetnega nadzora ali obdavčenja), ki bodo v skladu z določbami o prostem pretoku kapitala iz Pogodbe EU. Pri pogajanjih bi morala biti upoštevana tudi občutljiva narava liberalizacije pretoka kapitala, ki ni povezan z neposrednimi naložbami.

8. CARINE IN OLAJŠEVANJE TRGOVINE

36. Sporazum bi moral vključevati določbe o olajševanju trgovine med pogodbenicama, obenem pa zagotavljati učinkovite kontrole. Zaradi tega bi moral vključevati obveznosti pogodbenic glede pravil, zahtev, formalnosti in postopkov za uvoz, izvoz in tranzit. Te obveznosti bi morale dopolnjevati obstoječi Sporazum o sodelovanju in medsebojni upravni pomoči v carinskih zadevah glede medsebojnega priznavanja programov o pooblaščenih gospodarskih subjektih.

37. Sporazum bi moral spodbujati učinkovito in skladno izvajanje in uporabo mednarodnih pravil in standardov na področju carine in drugih s trgovino povezanih postopkov, vključno s pravili STO in instrumenti Svetovne carinske organizacije ter, med drugim, revidirano Kjotsko konvencijo.

Sporazum bi moral vključevati določbe za spodbujanje priznavanja in izmenjave najboljših praks in izkušenj s posameznih področij, ki so v skupnem interesu pogodbenic. Ta področja lahko vključujejo zadeve, kot so posodobitev in poenostavitev predpisov in postopkov, standardizirana dokumentacija, tarifna klasifikacija, preglednost, vzajemno priznavanje in sodelovanje med agencijami. Sporazum bi moral spodbujati konvergenco na področju olajševanja trgovine na podlagi ustreznih mednarodnih standardov in instrumentov, če bo to primerno.

38. Sporazum bi moral spodbujati carinske organe k učinkovitemu in uspešnemu uveljavljanju pravic intelektualne lastnine v vseh okoliščinah, v katerih se izvaja carinski nadzor blaga, in za široko paleto pravic intelektualne lastnine.
39. Sporazum bi pri določbah o olajševanju trgovine moral upoštevati izzive, s katerimi se soočajo mala in srednja podjetja.

9. TRGOVINA IN TRAJNOSTNI RAZVOJ

40. Sporazum bi moral vključevati zaveze obeh pogodbenic glede socialnih in okoljskih vidikov trgovine in trajnostnega razvoja. Sporazum bi moral vključevati določbe za spodbujanje spoštovanja in učinkovitega izvajanja mednarodno dogovorjenih standardov in sporazumov na socialnem in okoljskem področju kot potrebnega pogoja za trajnostni razvoj. Sporazum bi moral vključevati tudi mehanizme za spodbujanje dostojnega dela z učinkovitim nacionalnim izvajanjem temeljnih delovnih standardov Mednarodne organizacije dela (ILO), opredeljenih v Deklaraciji ILO o temeljnih načelih in pravicah iz dela iz leta 1998 ter ustreznih večstranskih okoljskih sporazumih, ter za okrepitev sodelovanja pri trgovinskih vidikih trajnostnega razvoja, vključno s podnebnimi spremembami. Vključevati bi moral tudi določbe, ki bi podpirale mednarodno priznane standarde družbene odgovornosti podjetij.

Sporazum bi moral spodbujati večji prispevek trgovine in naložb k trajnostnemu razvoju. Prav tako bi moral obravnavati ohranjanje in trajnostno upravljanje zakonito pridobljenih in trajnostnih gozdnih in ribolovnih virov ter spodbujanje trgovine z njimi.

Prav tako bi se morali upoštevati ukrepi za olajševanje in spodbujanje trgovine z okoljskimi proizvodi, storitvami in tehnologijo. Sporazum bi moral določati spremljanje izvajanja teh obveznosti ter družbenih in okoljskih vplivov sporazuma z mehanizmom, ki vključuje civilno družbo, ter mehanizmom za reševanje kakršnih koli sporov.

10. SODELOVANJE PRI ZAKONODAJI

41. Sporazum bi moral spodbujati regulativno sodelovanje zaradi odprave ovir za trgovino in naložbe z ustreznimi mehanizmi posvetovanja, vključno z zmanjševanjem nepotrebnih regulativnih razlik, če je to primerno, prek večje usklajenosti z mednarodnimi predpisi in standardi, zaradi olajševanja trgovine ob zagotavljanju kakovosti in učinkovitosti predpisov. Sporazum bi moral podpreti široko uporabo ocene učinka in javnih posvetovanj, vključno z vrednotenjem posebnih učinkov osnutkov uredb na uvoz in njegovo sorazmernost.

Za spodbujanje naložb bi sporazum lahko vključeval določbe o pravu gospodarskih družb in upravljanju podjetij, vključno v zvezi s čezmejnimi združitvami.

11. DRUGA PODROČJA

42. Sporazum lahko vključuje določbe v zvezi z drugimi področji, povezanimi s trgovinskimi odnosi, kadar EU sklene, da je to primerno.

12. PREGLEDNOST PREDPISOV

43. Sporazum bi moral vključevati določbe o:
- obveznosti predhodnega posvetovanja z zainteresiranimi stranmi o uvedbi predpisov, ki vplivajo na trgovino;
 - objavi splošnih pravil, ki vplivajo na mednarodno blagovno menjavo in trgovino s storitvami, ter javnih posvetovanjih o teh pravilih;
 - postopkih, s katerimi se je mogoče pravočasno izogniti težavam v trgovini zaradi predpisov;
 - preglednosti pri upravljanju, izvajanju in uporabi predpisov, ki vplivajo na mednarodno blagovno menjavo in trgovino s storitvami, vključno z ustreznimi postopki za pregled;
 - vzpostavitvi informacijskih točk in točk „vse na enem mestu“, namenjenih zagotavljanju specifičnih informacij in pravočasnih odgovorov na vprašanja in poizvedbe o izvajanju sporazuma.

13. INSTITUCIONALNI OKVIR IN KONČNE DOLOČBE

44. Med sporazumom in okvirnim sporazumom bi morala biti vzpostavljena jasna zakonska in institucionalna povezava. To bi moralo zagotoviti zunanjo skladnost, zlasti glede obstoja, uporabe, začasnega prenehanja veljavnosti in prenehanja veljavnosti ustreznih določb.

45. V okviru sporazuma bi moral biti ustanovljen poseben odbor za trgovino za spremljanje njegovega izvajanja. Po potrebi se lahko ustanovijo odbori za posamezna področja, ki bodo delovali v okviru odbora za trgovino. Odbor za trgovino bi moral poročati skupnemu odboru, ustanovljenemu v skladu z okvirnim sporazumom.
46. Komisija bo dvanajst mesecev po začetku pogajanj ocenila izvajanje obveznosti Japonske iz načrtov o ponazoritvenem seznamu EU o netarifnih ukrepih, zlasti v zvezi z avtomobilskim sektorjem, ter načrta za železniški promet in mestni prevoz, da bi ugotovila, ali je doseženi napredek povsem zadovoljiv ali ne. Če ni, bi Komisija morala začasno prekiniti pogajanja.

Pomemben del te ocene bo napredek, dosežen pri izvajanju „načrtov o ponazoritvenem seznamu EU o netarifnih ukrepih“, ki so priloženi k tem pogajalskim smernicam.

47. Reševanje sporov

Sporazum bi moral vključevati učinkovit mehanizem za reševanje sporov, ki bo zagotavljal, da pogodbenici spoštujeta vzajemno dogovorjena pravila.

Sporazum bi moral vključevati določbe za fleksibilno reševanje problemov, kot je mehanizem mediacije. Ta mehanizem ne bi posegal v pravice in obveznosti pogodbenic niti reševanje sporov iz tega sporazuma. Reševanje sporov in mediacija bi se morala uporabljati za večino določb sporazuma, razen predvsem za določbe v zvezi s sodelovanjem na različnih področjih iz Sporazuma. V poglavje o zaščiti naložb bi moral biti vključen sodoben sistem za reševanje sporov med vlagateljem in državo.